

ENGIN TURGUT

A gránátalma öröme

Ha én távoli földekre vezető cím volnék,
Az anyák esős szívébe költöznék.
Ha én kék hangú utca volnék,
Elkeverednék a tengerre tartó sirályokkal.
Ha én kifinomult lelkű nyári kert volnék,
Kismadarak színeivel vetekednék.
Ha én álmokkal teli hosszú vonat volnék,
Elrejtőznék gyerekkorom kocsijában.
Ha én faszívű komphajó volnék,
Betérnék a cifra szavak kikötőjébe.
Ha én bánatos álmú évszak volnék,
Egy sértett arcú emlék lelkébe ivódnék.
Ha én a barátság meleg kertje volnék,
Minden fán júniusi virágokat nyitnék.
Ha én jól beáztatott lélegzet volnék,
Elhallgattatnám a fölényeskedést, és az egekbe emelkednék.
Ha én egy éppen csak megkezdett levél volnék,
Nem férnék bele a levedlett magányosok borítékjába.
Ha én egy füge melletti verssor volnék,
Megpihennék a barna macskák szemeiben.
Ha én egy izgatott vers háza volnék,
A csevegőszobában szerelmesen raknám keresztbe lábaim.
Ha én egy kölcsönvett álom értelme volnék,
Hajnalig fenn maradnék a hamvas dervis rózsamintás kabátjában.